

MET MINIMALE WOORDEN EEN MAXIMUM AAN EXPRESSIE

Door Sara van der Kooi [gepubliceerd 5 oktober 2016](#)

Op de speelvloer staat een houten kubus. Verder niets. Maar deze kubus heeft verrassingen. Deurtjes gaan open en dicht, lampjes aan en uit. Er zit iemand in, dat is wel duidelijk. Het is een eenvoudig en beproefd concept voor voorstellingen voor jonge kinderen: een doos die beweegt en waarmee van alles gebeurt. Maar in *Kluizelaar*, regie en concept van Simone de Jong, wordt dit idee op een hoger plan getild. Mime-performer Toon Kuijpers speelt de man-in-de-doos, de kluizelaar (mooi geleende term van Annie M.G. Schmidt), die het lekker knus heeft in zijn huisje.

De voorstelling wordt prachtig opgebouwd. Eerst maken we kennis met delen van het lichaam van de kluizelaar, met zijn gewoontes en voorkeuren. Een teen piept uit een raampje, een wenkbrauw krult uit een luikje. Hij houdt van lezen en thee drinken, dit vreemde mannetje. En hij houdt ervan mensen voor de gek te houden, door bij zichzelf aan te bellen en dan heel hard 'niet thuis!' te roepen. Een hilarische scene met een enorme hoeveelheid deurbellen, die uitmondt in een mooie droomdans waarin we de kluizelaar voor het eerst in zijn geheel zien. Hier toont Kuijpers zijn vakmanschap als danser en beweger. Hij beheerst zijn soepel lijf volledig en lijkt wel door de ruimte te zweven. Een extra laag wordt hierna nog toegevoegd doordat de uitspraak 'niet thuis!' van de meest uiteenlopende betekenissen wordt voorzien. Vrolijk, angstig, boos, bedroefd, blij en weer gerustgesteld; allerlei emoties komen voorbij en zo krijg je met minimale woorden een maximum aan expressie. De prachtige soundscape en subtiele belichting maken *Kluizelaar* voor alle leeftijden een heerlijk theatraal kleinood om helemaal in op te gaan.

Recensie Kluizelaar Cultuurbarbaartjes

Gepost op 16-02-17

Theatergezelschap: Simone de Jong

Naam van de voorstelling: Kluizelaar

Datum: 12/02/2017

Theater: Rotterdamse Schouwburg

Reporter: Annemarie (5)

Het verhaal

Het gaat over een man die in een doos woont. Hij doet allemaal grappige dingen en kan zelfs in zijn eentje spelletjes spelen. De doos is zijn huis, er zitten ook raampjes en deur in.

Decor

Het decor bestaat eigenlijk alleen uit een doos. Deze ziet er een beetje uit als een huisje.

Muziek

De muziek was wel vrolijk en paste bij de voorstelling. De hoofdpersoon danst ook (wel een beetje rare dans)

Kostuums

De Kluizelaar had normale kleren aan, misschien een beetje ouderwets.

Acteurs

Er was één speler die alles deed. Hij deed het heel goed. Hij kon ook veel met zijn lichaam doen, dat vond ik knap.

Algemeen

Ik vond het een leuke voorstelling om naartoe te gaan. Het is heel vrolijk, terwijl ik eerst dacht dat het wel verdrietig zou zijn, omdat het over een kluizenaar zou gaan. Maar een kluizelaar is juist vrolijk en hij veel plezier. Ik zou deze voorstelling aanraden aan mijn vriendjes en vriendinnetjes omdat het grappig is en het geen ingewikkeld verhaal is. Ik denk dat kleine kindjes het heel erg leuk zullen vinden. Ik geef de voorstelling een 8.